

Magyarországon üldözik őket. Erre mindig jó feleletül szolgálnak azok a hírek, melyek közbe-közbe hallatszanak arról az irtó hadjáratról, melyet az orosz kormány folytat szép esendben a Keleti-tengeri tartományokban lakó németek ellen. — A mi nap például Nivkában házkutatást tartottak a németajku tisztviselőknél, hogy minc-e német könyv a házukban. A hol íyet találtak, a tisztviselőt megbüntették, a könyvet pedig elkobozták. Ezen kívül mindazokat a német hivatalnokokat, a kik kétszeri vizsgálaton nem mutatnak elég előmenetelt az orosz nyelvben, kiutasítással fenyegetik.

Taine meghalt. Taine Hippolite Adolf, a kiváló francia történetirő és filozofus, az akadémia tagja, Párisban meghalt. — Halála, mely a francia nemzetnek nagy vesztesége, Páris és egész Franciaországot gyászba borította.

Árvaház.

I.

Debreczen szab. kir. város f. év január havi közgyűlésében elhatározta, hogy nagy számu árvái nevelése, gondozása céljából árvaházat épít a közel jövőben, s e terv megbeszélése, tanulmányozására s előkészítésére tárgyában egy bizottságot küldött ki azon utasítással, hogy eljárásokról jelentésüket hova előbb terjesszék be.

A debreczeni ev. ref. egyház néhány kiváló fertia tudomást szerzve arról, hogy a nemes város árvaházat a protestáns felekezet tulajdonát képező, de még eddig a város kezeltése alatt álló árvatartó pénzárú igénybe vételével óhajta megvalósítani, értekezletre gyűlt össze, melyben elhatározta, hogy indítványt nyújt be a presbiteri közgyűléshez arról, hogy az egyház vegye át e tulajdonát képező árvatartó pénzösszeget, s a célból vett paróchiális körök hova előbb fölláttatva keretében használja föl rendeltetése céljaira. Ez meg is történt. A presbiterium ártírt a városi közgyűléshez, kijelentve, hogy birtokába kívánja venni a protestáns árva tartó pénzárú.

Maga a közvélemény is részint a sajtó útján, részint magánkörökben sokszor adott már kifejezést azon óhajának, vajha a prot. árvák sorsa, minthogy a róm. katolikusoknak rég van Theréziumok, jobbra fordulna már Debreczenben, jól tudja Jezus intését: „Valaki a kis gyermeket magához fogadja, engemet fogad be.” Az Istenember e nyilatkozata szerint, egyik legmagasabb kötelessége a társadalomnak, hogy a saját hibáján kívül magára hagyott védtelen árva fölkarolja s nevelje föl rendeltetése céljaira.

Utálja erre az isteni parancs, mely minden intésével az emberiség boldogságát akarja előmozdítani, utálja a szivebe plántált könyörület, szeretet, melynek ereje a világ arczatát csodálatteivel, mikor a vadállati ember, melynél az ököljog volt az egyetlen hatalom és erény, a tudomány segítségével az Isteniség ábrázatara alakította át: rákényszerít a közszükség, saját nemének rendeltetése polczára

— Mit-ha? kérdé Elim.
— Ha más lobogót nem tűzünk fel, had-nagy ur.

Elim fölnevezett. A hollandi zászló büszkén lobogott a hajó első árbocán.

Ok azt hiszik, mondá Jurkó nevetve, hogy hajóinkat el akarjuk foglalni.

Elim a matrözökhöz fordult: Vegyétek le a hollandi lobogót s tűzzétek föl e zsebkendőt.

A hollandi zászló levételét, s helyét Elim kendője váltotta fel.

Mielőtt az új lobogót észrevették, a harmadik ágyugolyó a hajó előrésebe csapott.

Midőn a fehér kendő a zászlórudon lobogott, a tüzelés megszűnt.

Elim gyors tekintet vetett a flottára, s benne hajóját ismerte fel.

— A „Wladimir” felé tarts, Jurkó, szólt, tudom, hogy te is csak egy vágyol haza, mint én.

— „Wladimir” felé közeledtek.

Már nappal volt, s mindent, mi a hajón történt, jól ki lehetett venni.

Az összes legénység, kiket a három ágyudőre felköltött, a fedélzetre gyűlt.

A „Wladimir” emberei kíváncsiak lettek, mert a hajó e flottához közeledett.

Látom Alexievitich Miklóst, szólt Elim, távesővön néz felénk.

Most elővette szócsovét s átkiáltott: — Jó reggelt Alexievitich!
— Az ördög vigyen el, szólt az öreg tengerész, ha ez nem a bolondos Belosor Elim!

— Elim, Elim! kiáltott feléje tizenkét tisztvársa.

A matrözök egyhangulag kiáltották: — Eljen Belosor hadnagy!

Elim matrözai a hajót a fregatthez erősítették.

— Valóban, kedves Elim, szólt Alexievitich, kezét nyujta ifjú barátjának, te ördögös ember vagy. Vízbe eshetél, és el nem merülsz: áttörsz a tűzön a nélkül, hogy megégnél.

emelésé egy kényelmi, mint közbiztonsági szempontból.

Ezért ezt mondhatni minden időben úgy az egyes államformák, mint a felekezetek, szóval érezte a köztársadalom. Igaz, különféle felfogással műveltségük, erkölcsi érzésük különböző mértéke szerint. Mig a zsebbebb látó s tevételeg erkölcsi érzés a tarpei szikláról ledöbja a testileg gyöngye gyermeket, hogy az ne legyen nyúg az államon, ámbár már ezzel önkénytelenül elismeri, hogy neki kellene gondoskodnia róla, de szabadulni igyekszik tőle, mert az reá nézve terhes, addig a keresztény felfogás és érzés hatása alatt évszázadokról évszázadokra, évről évre alapítottak az emberiség jólétét emelő humanisztikus, kulturális intézmények s nem tagadhatja el senki, hogy nem a mult idők voltak jobbak általános emberi szempontból, hanem fokozatosan javul az emberiség sorsával együtt az árvák sorsa is. Javítja a társadalom, mert szent kötelességének ismeri.

Árvái sorsát javítani akarja a nemes város, mert meggyőződött róla, hogy habár a legbőlebb paedagógiai felfogás vezette is a multban, mikor az apát anyát vesztett árvát egyes családoknál helyezte előfelnevelés végett, hogy némi részben a családi nevelés melegsége érezze a szersencsétlen árva, másrészt lépésben a tapasztalt, hogy család, mert az illető árvatartók nagyrésze azért a csekély fizetésért sokszor felettébb mostohan nevelte a reá bízott árvát.

Árváinak sorsát akarja javítani az ev. ref. egyház is, melynek mint erkölcsi testületnek ez egyik legszentebb kötelessége, hogy felekezetének tagjai ne züljenek el, ne legyenek a szocialismus uttorói itt, a vadházasságok terjesztői, a bigottizmus védteleit predái stb.

A multban a nemes város és ref. egyház egység volt. Debreczen polgársága karöltve a vidék és távoli vármegyék prot. lakosságával, létre hozta, alapítványokkal látta el és örök időre biztosította legnagyobb büszkeségének a kollégiumnak jövőjét, melyert az cserébe a tudomány, szabad gondolkodás, lelkiismeretszabadság s tántoritathatlan hazafiság isteni eszméivel sugározta be a nemes várost, s szeretett magyar hazánkat.

A protestantismus szelleme alakította át a külvömben konzervativ gondolkozású várost, az ő szellemében terjesztett tudomány és műveltség emelte arra a magaslatra gondolkozást, hogy im ma már a hiányzó árvaházon kívül részben kész vannak, részben alapjai le vannak téve mindazon kulturális és humanisztikus intézményeknek, melyek a jelen viszonyok között lakosainak jólétét a legmagasabb igényekig vannak czeleozva kielégíteni.

Karöltve gondoskodott előállításáról és fentartásáról sok intézménynek, együtt épít és tartja fenn az elemi iskolákat stb. mert külön-külön elviselhetetlen terhet róna ugy a városra, mint az Egyházra.

En azt hiszem, hogy e kérdés is a legbőlebb uton e szempontból lesz megoldható. Kényszerítve van reá ugy a nemes város, mint az egyház, mert külön-külön a czeleak teljesen megfelelő alapot nem képes önerőjén egyik sem előteremteni, s mindkellő jólétének

Mi régen felhagytunk minden remény-nyel, hogy téged valaha viláonzláthassunk. S ime, most vigan lépsz közzénk! Isten hozott!

— Nem egyedül jövök, válaszolt Elim s Jankához fordult, kit Jurkó épp akkor vezetett a hajóra.

— Ej, ej, — ki ő? kérdé Alexievitich, a szép leányt szemügyre véve. Nem hiába tartottunk oly furfangos embernek; e két szem elég volna, hogy az egész flottát lángba borítsad.

— Kedves bátyám, mondá Elim, légy oly jó, nyujtsd karodat a fiatal nőnek: mindenekelőtt a kapitánynyal szeretnék én beszélni.

— Alexievitich Miklós magát mélyen meghajtvá lépett Jankához s karját ajánlotta.

Elim a hajószobából a fedélzetre vezető lépcsőn találkozott a kapitánynyal.

A kapitány rendkívül meg volt lepette, midőn Elimet fölismerte. Ugy szerette őt, mint saját gyermekét.

— Jutalmat fog kapni az elfoglalt hajóért, szólt, midőn Elim mondogáját elvégezte. De mondja csak hadnagy ur, tette hozzá komolyan a kapitány, ki az a nő, ki önnel jött?

A kapitány szobája ablakából látta Janka megérkezését.

Elim elpirult. Tudta a szigorú tilalmat, hogy az orosz hadihajókra nem szabad nőt felvenni.

Elbeszélte mindent. A kapitány komolyan s figyelmesen hallgatta.

Nem kétkedem szavaiban, Elim, válaszolt a kapitány, de az egész hajóhad szeme rajta függ; mindenki azt hiszi, hogy e regényt ön találta ki.

Kapitány! szólt közbe fellobbanva a fiatal hadnagy.

— Ne vitakozzunk, folytatta a kapitány. Hallgasson meg. Ön jól tudja, hogy törvényeink tiltják haboru idején nőket hozni a hadihajóra. Mit szóljak az admirálnak?

emelkedése kívánja, hogy a kapos ne lazittassék, sőt szorosabbra vonassék a nemes város és Egyház között, főleg e kérdésben, mert hisz ez alap tisztán az akkor teljesen prot. Debreczen lakosainak fillereiből növekedett, s a prot. nép vagyonából neveli ma a róm. kath. Egyház szigorú felekezeti szellemben árváit, s e téren a városról egy krajczárt sincs joga követelni soha.

Szerintem e fontos kérdés ugy oldható meg, ha a nemes város (fa-tégla stb. anyaga van bőven) gondoskodik a szükséges épületek előállítására és fentartásáról, egyébb erkölcsi és anyagi támogatáson kívül, az Egyház pedig a birtokába vett alapítók kamataiból az árvák közzésegletéről, a melyhez hozzák kell járúnia évente az elő keresztényen szeretet kifolyásának, a társadalom segélyezésének egy vagy más módon. Irányt ad nekünk és lélekmelölő biztat e téren országírú tudósunk Molnár Aladár követező s ép e fontos kérdésre is tartozó nyilatkozata: »A mi legbiztosabb tőknénk nem pénzárunk s nem kötvényeink, hanem a hazai közönség élő részvéte s a művelt ember szeretete. E tőke kamatai nem zárközhatnak el előlünk mindaddig, mig azokat intézetünk megérdemli.» — Ettől felni annyit volna, mint a debreczeni nép őst áldozatkészességében kételkedni, hisz maga a kollégium s vagyona felerésben, az ev. ref. Egyház vagyona, az ispotály stb. az elő keresztényen szeretet és áldozatkészesség gyümölcsei.

E szempont vezetett, midőn egy Debreczenben felállítandó árvaház létesítéséről gondolataimat főbb körvonalokban leírom azon óhaj kíséretében: mire hazánk ezredéves fennállásának ünnepélyét üljük, ne hányozzék a nagy alkotások közt Debreczen sz. kir. város és a ref. Egyház dicsőségének gyemánkeretéből a legszebb ékszer: az árvák nevelésének, gondozásának legbőlebbben megoldott kérdése.

Kanizsai Andre.

Határidő-naptár.

Márcz. 9. Rendkívüli városi közgyűlés. (Debreczen nyilatkozata a polgári házasság mellett.)

Márcz. 12. Közgazdasági bank közgyűlése a városháza kis termében.

Márcz. 12. István-malom r. társ. közgyűlése a városháza nagytermében.

Márcz. 12. Iparos-kör közgyűlése.

Márcz. 12. Magán-hivatalnokok értekezlete.

Márcz. 13. Hajdúvármegye közigazgatási bizottságának havi ülése.

Márcz. 15. Ünneplő a kereskedő ifjak önképző-egyletében. Kezdeté esti 8 1/2 óra.

Márcz. 19. Debreczeni felső takarékpénztár közgyűlése.

Ujdonságok.

* A Debreczeni jubileuma. Többször említtük már, hogy lapunk föntállításának 25 éves jubileumát márcz. 15-én fogjuk megtartani. Ez alkalomból ünnepi kiadásban jelentetjük meg a »Debreczen-t s az ünnepi szám részére ma reggel a következők voltak szivesek kéziratokat küldeni: Beksis Gáztárvné (Budapest), Lévy Lajos (Debreczen),

— Első kérdése az lesz: felesége-e, vagy nővére?
— Elim lesütötte szeméit és csak hallgatott.

A kapitány szelidebb hangon mondá: Tegyük föl Elim, hogy ez esemény mit sem árt az ön jó hírnevének. De nem gondol-e szegény gyermek jó hírnevével? Ó jó családból származott, most ön az ő egyetlen védője Elim.

— Mit tegyek, kapitány? kérdé a fiatal tiszt szomorúan. — Tanácsoljon valamit.

Mint főnököd, vagy mint atyád beszéljek veled?

— Örök hálaival tartozom önnel érette. Szereted-e a leányt, Elim? kérdé a kapitány.

— Kész vagyok életemet érette feláldozni.

— S ő szeret-e téged?
— Nem élhet nélkülem!
— Akarod-e boldoggá tenni őt?
— Becsületem kezeskedik róla.

— Bírod-e szülei beleegyezését?
— Ó menyasszonyom!
— Akkor hát vedd nőül!

— Ily hamarjában, kapitány? kérdé a fiatal tengerész örömmel.
— Még pedig azonnal.

— Szobánkat átengedem; de én leszek ám az örömapa.

— Kedves barátom! szólt Elim, az érdemes tisztet megölelve.

— Most menj, mondá a kapitány, s értesítsd róla menyasszonyodat.

Elim a fedélzetre sietett s mosolyogva ragadta el szép menyasszonyát a szakállas tengerésztiszt karjából, s szivéhez szoritotta.

— Istenem! Elim, mi bajod? kérdé Janka megijedve.
— Kedves Jankám, mondá Elim, ah nem hitetek szerencsémben!
— Szólj!
— A kapitány azt kívánja, hogy azonnal megesküdjünk.

Timkó József (Kassa), Madarász József (Budapest), Zalai Márk (Debreczen), Mark Endre (Debreczen), Csiky Lajos (Debreczen), gróf Vay Dániel (Debreczen), Kovács József képviselő (Budapest), Kiss Mariska (Debreczen), Kulcsár Ferencz (Debreczen), Vörös Juliska (Vác), Könyves Tóth Kálmán (Debreczen), Magyaróssy Imre (Debreczen), Dobó Sándor (H.-Büször-mény), Dr. Öreg János (Debreczen), Öreg Ilonka (Debreczen), Kósa Ede (Jármi), Kubacska István (Nyiregyháza), E. Kovács Gyula (Koloszvár), Dr. Stassik Ferencz (Nagy-Becskerek), Bay Ilona (Debreczen), Keszi Hajdu Lajos (Kis-ujzállás), V. Krüszelyi Bálint (Máramaros-Sziget), K. Kiss Pál János (H.-Sámpson), Marton Imre (Debreczen), Lovász János (Debreczen), Busai Benke István (Debreczen), Révész Kálmán (Kassa), Dr. Halasz Sándor (Miskolc), Erdélyi István (Debreczen), a »Debreczen« tör-ténetét írta meg, V. Gaal Karolina (Vác), Kaczagány Menyhért (Debreczen), Körödy Sándor (Beregszász), Simon István (B.-Udvár), Kósa Dániel (Olasva-Apáti), Biky Károly (Czyg-telek), Harsányi Sándor (Debreczen), Kertész János (Debreczen), Király Péter (Debreczen), Ilyés Bálint (Budapest), Zöld Mihály (Debreczen), Pórcsalny Gyula (H.-Büször-mény), Hentaller Lajos (Budapest), Benedek János (Budapest), Szabolcsi Miska (Budapest), Igmány Miklós (P.-Ladány), Kállay István (Debreczen), Végh Gábor (Debreczen), Gáspár Imre (Debreczen), Kanizsai Andre (Debreczen), Ladomér-zky Gyula (Kassa).

Bizalommal kérjük mindazokat, kikhez körlevelet küldöttünk, hogy sziveskedjenek kéz-irataikat a legközelebbi napok alatt beküldeni — mert a beérkezett és beérkezendő kéz-iratok rendezése s az ünnepi szám összeállításáhozabb időt veend igénybe, így jó előre munkához kell látunk. — A debreczeni füg-gelenségi párt intéző bizottsága ma d. u. 5 órákor ülést tart, megheszelendő, hogy mily külső ünnepességgel tegye emlékeztetésébe a »Debreczen« jubileumát.

Városi közgyűlés.

Meghívás

az 1893. évi márczius hó 9-ik napján csütörtökön d. e. 10 órákor a városháza nagy-termében tartandó

városi rendkívüli bizottsági közgyűlésre.

Tárgyak:

1. A m. kir. honvédségi Ludovika Akadémián létesített városi és Szilágyi Mihály-fele alapítványi tőkék kiegészítésének kérdése.
2. Több bizottsági tag indítványa a m. királyi kormány által kijelentett egyházpolitikai program támogatásának kérdésében a városi törvényhatóság nyilatkozata iránt.

Debreczen, 1893. márczius 6.
Gróf Dégenfeld József, főispán.

* Lapunk 25-éves jubileumi számára a fővárosból és vidékről eddigely is oly sok hirdetés érkezett, melyekkel az arra szánt helyet teljesen betölthetnők. Nehogy azonban a helyb e l i e k kiszorítottassanak: kérjük a hir-

— Azonnal? kérdé Janka meglepve.
— Janka, nem szabad vonakodnod; a törvény így akarja.

— Nem is vonakodom én, szólt Janka elpirulva, szeméit lesütve.

— Te anygal vagy!
— A kapitány szobájában várja a pap az új párt, jelentette Jurkó, s ugy látom, hadnagy ur, hogy nagyon siet.

Nem siet annyira, mint én, jó fia, felelte Elim.

Alexievitich Miklós és a kapitány voltak az örömapák.

Az összes legénység jelen volt az ünnepélyen, mely egy fregateon csak ritkán történik. Midőn a pap megaldotta az ifjú párt, champagne palaczkok durrogását lehetett hallani.

Három nap mulva az esküvő után, a hajóhad elhagyta eddigi állomását, hogy a Maa-johad telenjen ki.

Az első személy, kivel az új házaspár a rotterdami kikötőben találkozott, Naarvaessen Gusztáv ur volt.

— Atyám, atyám! üdvözölték Elim és Janka s karjaiba borultak.

Az öreg ur magánkívül volt örömeben: sirt, nevetett és bosszankodott.

A történeteken változtatni nem lehetett. De már minden jóra fordult.

Mindezt megírták Naarvaessen asszony-nak, ki otthon maradt.

Egy hét mulva Janka levelet kapott any-jától. A tisztelőre méltó nő áldását küldte gyermekeinek, de sajnálatát fejezte ki, hogy abból a híres almasrétesből, az ő különös titkából, a menyegzői ebédre nem készíthetett.

Janka nevetett és sirt, midőn a levelet olvasta. Majd férjére tekintett, ki kezét nyujta apósának.

— Sapperlott! szólt Naarvaessen ur. bizony — bizony, még könyre indítjátok az embert.

S elkezdett sírni. Szerencsére örömkönyek voltak azok.

detni óhajta be adóhivatalába adóhivatalába küldeni, vagy felterídi után jel-napi számunk r-hetjük.

* A márcz volt 2-án, 5 óra negyed lesz 11-én Uj hold: 18-án 5 negyed: 24-én 10 óra 51 perc, 31-nap hossza. T a 20-an.

* Közégy Sárváry Gyul szerint az elmű közegészségi állapot az előző hónapba-dések, mint a h emelkedett, sőt a járványos jellegű közü a vörheny középe táján a k iskolát is bezártá-ban a város bel-összesen: 135; r-szesen: 87 férfi, vénytelen szülöt-háltak: hely: 1; izr. 5; összes: Történt egy öng- a születések szá-

* A váro közigazgatási biz-rendes havi ülés-

* Szinház. T népszínház híres k a »Sztánte« ismét-bérlészünetben. M első művésze lép f-előadásra a jegyek-nem mind elfogtat-»Velenzei« Kalmár híres alakításával-iránt is eleve nagy-

* Házass-reczenben refor-pár, ágostai-hív-szesen 60 pár k-

* A kato-czenben a közb-let 142 lóval, m s 204 lóval van-

* A siket-országban igen népszámlálás ad-nyolc-százhetvel-rencsétleneknek-csak három oly-mákat nevelik, b-ben 3975 tanke-csak 352 száma-egy egyesület is-az, hogy a fő e-szes tankötele-s-oktatását előm-oga a különbek- kat munkaképe-

* Rend-ország által mu-ert 10 egyen, s-sen 115 egyen-átadattak 10 et-rületeről 27, a-tolt 29, kénysz-összesen 79 es-tóság különböző-29 egyen látom-nyal. Ipariörve-letti büntetve. 10

* Az ün-ben fegnap del- a tüzeles orvos-asszony nagyne-kus rohamában-tét. Kiskoru gy-tartatik.

* Neme-1. éves joghall-pályatársához, kalmából meg-e g y e t e m a-l-illetve az egye-felhívásnak, me-kezett egyetem-figyelmeztet, o-ly az első napon-zott s ily mód-összeget 100 fr-tak eddig: Gy-1 frt, Takács A-frt, Buday Zolt-2 frt, Sandor 2 frt, Frigyes 1 frt, István Pál 1 frt, Barkász Emil 1 frt, Biszterszky Iva-dor Balázs 2 frt, róthy Zoltán 2 frt, Hirsch Béla 2 frt, Bart Frigyes 1 frt, Geza 2 frt, Karoly 2 frt, Jozsa István 1 frt, Sorányi Ferenc 1 frt, Penyigei L- Srzöke Imre 1 frt.

FELHÍVÁS!

Alantírott alapítók elhatározták, hogy a debreczeni faipar fejlesztése, különösen pedig a faanyag-
nak az iparosok általi könnyebb beszerezhetése, annak olcsóbbá tétele céljából

FAÜZLET- és IPAR-RÉSZVÉNYTÁRSULATOT alakítanak.

E részvénytársulat célját megvalósítandó, előre biztosította magának a megalakulás esetére az „első debreczeni fakereskedő társaság” üzletének összes felszerelésével és anyagkészletéveli átvételét és szellemi vezetését, úgy hogy a kezdet nehézségeit elkerüli s már a megalakuláskor aként lesz szervezve, hogy minden igényeket azonnal kielégíthet, — másrészt pedig feladatául tűzte nemcsak az üzletet belterjesen fejleszteni, hanem épen az anyag olcsóbbá tétele céljából az üzlet körét fatermelés által is szélesíteni.

Az alakítandó részvénytársulatnak 200,000 frtot, 400,000 koronát tévő alaptőkéje 2000 drb 100 frtos 200 koronás részvényre oszlik, amelyekből az alapítók megközelítőleg 1000 drbot jegyeztek és így csupán a fennmaradó 1000 drb kerül jegyzés alá.

Tekintve a jegyzendő részvények kis számát és a folyó év április hó 10-én lejáráó aláírási zárhatáridő rövidségét, felkéretnek az érdeklődők, hogy a:

Debreczeni ipar és kereskedelmi banknál,

Alföldi takarékpénztárnál,

Közgazdasági banknál,

és az első debreczeni fakereskedő társaságnál

letett eredeti részvény aláírási iven a jegyzéseket mielőbb megtenni sziveskedjenek, a hol a társulat tervezete megtekinthető.

Az aláírási feltételek a következők:

Az aláírással egyidejűleg fizetendő minden részvény után 10 frt, 8 nappal az alakuló közgyűlés megtartása után 40 frt; 45 nappal az alakuló közgyűlés után 25 frt; 90 nappal az alakuló közgyűlés után 25 frt.

Debreczen, 1893. márczius havában.

Varga Ferencz,

építész.

Harsányi István,

asztalos.

Berger Jenő,

építész.

Tóth Béla,

építész.

Fischer Emánuel,

Nagy Sándor,

asztalos.

és Grausz Mór, Stark Márton, Stern Hermann, Stark Ignác,

mint az „Első Debreczeni Fakereskedő Társaság” tulajdonosai.

Előfizetési ár
helyben, vagy postán
Egész évre 10
Félévre 5
Negyedévre 2
Egy hóra 1

Egyes számok

Alap szellemi részét illető
omény a szerkesztőségbe
1702. sz.) barmintve k

Előzetesnél hely

Telegdi K. Lajos könyvek
és a kindohiva' alban. (1702
1702. sz. alatt

Debrecz

A legmagya
emeli szavát, h
jelentse, mikép
mi egységét, a
fejlődését ama
várja, amely e
48-as párt eleit
tett. Nem kívár
rálat tárgyává
litikai kérdések
törvényhatóság
kijelentésével
czenben, ahol
párt oly tekint
mány iránti po
el fog marad
valamennyi p
midőn ily font
vőjére messze
megvalósítása
ról van szó, r
és legfontosab
vánt reformol
denkinek, a ki
kat ősszinté
kül akarja, a
lessége azon
latkozata egy
ménye legyen.
ultramontanok
szava itt irán
sem lehet, m
mint a nyilatko
faktor kebelé
vetőre találha
zati javaslato
tagjai aláírták
fogadása már
látszik, mert
heteleenség, l
óhajtott hatás
kozatának me
nye leend, a
a holnapi kö
A függő
széről a dolo
denesetre kel
tetlenül kifeje
ellenzéki áll

A „DEB

A

A márczi
minden külön
arra, hogy er
Negyven
15-én kiállott
iról, hogy „mi
Tizenkét
dicsőség letim
nyomás keser
és kifejtett ez
vossága volt a
pontjában pre
Tizenkét
mind benne
hogy benne ve
mi ereje a tiz
Egy kiv
szabad!
Hát bizo
seges tudnia a
48-iki idők ne
melyet küön
melyekben ner
nemzet fogialt
essenciáját.
S a tize
azonnal megv
el: a sajtó leg
hozták át Bu
szabadítva, a
Mihályt.
S a nem
már a cenzur
tott ki a Land